

Bir şey yapmazsak bütün medeniyet duvara toslayacak

J. HAKAN DEDEOĞLU

Radikal Hayat / 07/06/2014

Uzunca bir süredir sabırla bekliyoruz kendisini. Yaktığı ateşi harlamaya gelsin diye... Sonunda 21 Haziran'da Manu Chao İstanbul'a, İstanbul da ona kavuşuyor. Öncesinde; Gezi'den dünyadaki sokak hareketlerine, müzik endüstrisinin geldiği noktadan kendi müzikal yolculuğuna, günlük hayatına ve futbola dair bir sohbet için telefonun ucundaydı...

Rage Against The Machine artık yok, geri döneceği de yok... Ben Harper albümlerinin üstü toz kaplı, The Levellers konserleri boş, Arrested Development 90'lar gecelerine meze, Ani di Franco'nun adını en son ne zaman duyduk acaba... 60'lar, 70'ler ise poster malzemesi... 90'lardan sonra ana müzik akımları ve medyasında protest müziğin görünürlüğü, varlığı el ayak çekti. Bu belki sistematik bir hareketti ya da belki böyle olması gerekiyordu... Ama ta 80'lerin ortalarında grubu Mano Negra'yla yaktığı protest ateşi harlamaya devam eden, yeni nesillerin gönlünü fethetmeyi başaran, stüdyolardan değil sokaklardan seslenmeyi yeğleyen Manu Chao geniş kitlelere ulaşabilen muhalif müziğin bayrağını tereddüt etmeden ve dahası eğlenerek taşımaya devam ediyor.

Manu Chao şimdi de 2002'deki konseriyle yaktığı İstanbul ateşini harlamaya geliyor. Geçen sene Gezi direnişi esnasında yolladığı destek mesajlarıyla sevenlerine selam çakan Manu ile hislerimiz karşılıklı. 21 Haziran'da Life Park'taki EkşiFest'te sahne alacak olan Manu telefonumuza sokaklarında, barlarında kendisine rastlayabileceğiniz Barcelona'dan yanıt verdi... Sizlere selamlarını ve daha fazla özgürlük için sokağa çıkan herkese saygılarını gönderdi.

Merhabalar Manu, Barcelona'da havalar nasıl?

Hava daha iyi olabiliirdi. Ama şehirde bir sürü sorun var, buradaki sosyal hava pek iyi sayılmaz.

E, burada da pek iyi sayılmaz... İstanbul seyircisi seni, uzun bir aradan sonra bir kez daha canlı izleyebileceği için çok heyecanlı. İstanbul'a daha önce iki kere geldin. Şehirle ilişkin nasıldı?

Bir gün gerçekten İstanbul'da yaşamayı umuyorum. Bence son kalan ilginç şehirlerden biri. Tekrar geleceğim için çok mutluyum. Sanırım ilk geldiğim sene 2002'ydi, şehrin her köşe başında içimi heyecan kaplıyordu. Şehir her saniye yeni bir maceraya davetiye çıkarır gibiydi. İnanılmazdı. Yıllardır tekrar gelmenin yollarını arıyordum...

İstanbul'da takılmalık zamanın olacak mı?

İstanbul turnenin ilk konseri, amacımız birkaç gün önce gelip şehirde biraz takılmak.

Çalacağınız EkşiFest; Baba Zula, Hakan Vreskala gibi muhalif yönleriyle de bilinen grupların sahne aldığı, STK'ların stand açacağı, bağımsız ve bizler için önemli olan bir web sitesinin düzenlediği bir festival... Eminim geçen yıllarda da birçok teklif almışsınızdır Türkiye'den ama bu festivali kabul ederken saydığım sebeplerin etkisi oldu mu?

Tabii ki... Türkiye'de iki, üç yıldır büyük bir sosyal tansiyon ve sokağa çıkıp daha ileri bir demokrasi için protesto düzenleyen insanlar var. Onları desteklemek istiyoruz. Onlara en iyi şekilde ulaşmak, seslenmek, birleşmek istiyoruz. Bu sebeple nereye geldiğimizi, çalan isimleri biliyoruz ve hareketi destekliyoruz.

Sokak hareketleri demişken... Geçen hafta Gezi'nin yıldönümüydü... Geçen sene bir Gezi mesajı yayımlamıştın. Gezi bizler için olduğu kadar dünyanın geri kalanı için de önemli miydi sence?

Uzun bir süre, tüm dünyada insanlar böyle bir hareketi beklemişti... Türkiye'de insanların yaptığı herkes için çok cesurca ve önemliydi. Sadece Türkler için değil, herkes için bir örnekti bu... Heyecan verici olan ise bir yıl geçmiş olmasına rağmen hareketin hâlâ bir arada ve güçlü olması. Buradan bakınca Türkiye'deki sol akımların bu amaç uğruna bir araya gelmiş olmalarına büyük saygı duyuyoruz. Bu her zaman böyle olmaz. Türkiye'de olanların en pozitif yanlarından biri de bu...

Gezi'den sonra buradaki en önemli kazanımlardan biri ortaya çıkan mahalle oluşumları, platformları oldu...

Bence çözümün, kurtuluşun en önemli parçası bu. Biz de burada böyle yapıyoruz. Tüm mahalleni sosyal bir bahçe olarak görüp onunla ilgilenmen gerek. Mücadeleye mahallende organize olup başlaman gerek. Burada Barcelona'da, kendi mahallemizde de öyle yapıyoruz. Ve işe yarıyor, bazı şeyleri değiştirebildiğini görüyorsun.

Dünyanın dört bir yanında da farklı sebeplerden gerçekleşen ayaklanmalar var... Olup biteni takip edebiliyor musun?

Her şeyi internetten takip etmek kolay gibi gözükse de birebir içlerinde olmak zor. Ama gezegenin her yerinde durum kötüye gidiyor, gezegen resmen köpürmekte. Eminim bir şeyler olacak ve değişim gelecek. İnsanlar kapitalizmin insanlığı hiçbir yere götürmediğini görmeye başladı. Bunun yansımalarını görüyor ve yaşıyor. Bütün medeniyet, bir şey yapmazsak duvara toslayacak...

Senin bir futbol hayranı olduğunu biliyoruz... Haftaya Dünya Kupası başlıyor ve Brezilya'daki kupa etrafında da protestolar var...

Bence dünyadaki tüm sosyal sorunların yanında, tüm bunlar olurken futbolun hiçbir önemi yok. Futbolu elbette seviyorum ama izlemekten çok oynamayı... Mahallemizde sürekli yaptığımız aktivitelerden biri de futbol. Haftada üç kez, çocuklarımızı da alır top oynarız... Futbol oynamak harika, hayatta en sevdiğim şeylerden biri ama hiyar gibi evde oturup televizyondan futbol izlemek... Artık o işi bıraktım, bağımlısı değilim ve bununla da gurur duyuyorum.

Ruhum ve bedenim bana hep canlı çalmam gerektiğini söylüyor

Artık hangi müzisyenle konuşsanız, röportaj yapsanız size müzik sektörünün ne kadar kötü durumda olduğundan, internetin müziği bitirdiğinden bahsederler, haksız da sayılmazlar... Senin, sektörünün geldiği noktayla ilgili düşüncelerin neler?

İyi ya da kötü yönde değiştiğini söylemek için henüz erken. Müzik sektörü değişti evet ama müzik sektörü zaten öyle matah bir şey de sayılmazdı. Bu sebeple bir değişim olacaksa iyi yönde olmasını temenni ederim. Aslına bakarsan çok bir şey de değişmedi. Sadece bütün büyük firmaların isimleri değişti. Birkaç yıl önce isimleri Sony'di, şimdi Google... Üzücü olan şu: Şirketler isimlerini, logolarını değiştirirken müzisyenler hâlâ aynı pozisyonda kalmış durumda. Şimdilerde bir müzisyen için hayat kurmak daha zor, albüm satmak falan bitti... Tüm bunlar da müzisyeni baştaki önemli noktaya geri getirdi, o da canlı çalmak. Bu da değişimin pozitif tarafı bence. Yaşayabilmek ve ailesini doyurabilmek için canlı çalmak zorunda artık gruplar.

Sen de pek albüm yayımlayan bir müzisyen değilsin. Son albümün 2007'de çıkmıştı... Benzer bir sebepten mi albüm yayımlamayıp daha çok canlı çalışıyorsun?

Zamanımı ve kalbimi müziğimi canlı yapmaktan yana kullanmak istiyorum yıllardır... Turne yapmak istiyorum ya da bu akşam ve dün akşam yaptığım gibi gidip mahalle barımızda, mahallelilere çalacağım. Çünkü ben bu mahallenin müzisyeniyim ve beni canlı tutan şey bu... Mahallemde yapmayı en çok sevdiğim şeylerden biri komşularıma çalabilmek, onlarla paylaşabilmek. Bu yüzden bu akşam bir sürü müzisyen bir araya gelip müzik yapacağız. Ruhum ve bedenim bana hep canlı çalmam gerektiğini söylüyor. Kayıt yapmak bambaşka bir spor. Bir stüdyonun içinde birkaç kişisindir, ekranın başında oturursun. Açıkçası albüm yayımlamamamın asıl sebebi bilgisayar ekranından çabuk sıkılıyor olmam. Bir diğer sebep ise ne zaman yeni bir albüm yayımlasan, istesen de istemesen de anında her şeyin merkezinde olmak... Basın konuşmak istiyor, herkes senden bahsediyor... Bunu pek istediğimi sanmıyorum. Yeni şarkılarımızı konserlerde ya da mahalle barımızda çalışıyoruz. Bazı gençler kaydedip internete koyuyor ve parça hemen dünyayı dolaşıyor. Sonra başka bir yere konsere gidiyorsun bir bakmışsın insanlar parçayı biliyor bile... Yeni düzen, organik bir şekilde böyle yürüyor. Yıllar oldu, resmi bir kayıt yayımlamadım ama bu düzeni seviyorum ve işime de yarıyor. Dünyanın her yerinde gençler beş dakikada, mahallemde barımda söylediğim bir şarkıya ulaşabiliyor. 2000 kilometre öteye gidiyorum, bir bakıyorum şarkıyı çoktan biliyorlar. Daha iyisi, parçamı gitarlarıyla çalıp söylüyorlar.

Sırada neler var?

Bu yaz Avrupa'da turne yapacağız... Sonrasında tekrar Hindistan'a gitmek istiyoruz. Delhi'de bedava konser ayarlamaya çalışıyoruz. Ücretsiz bir konser vermek istiyoruz ama sponsorlarla çalışmıyoruz onun için biraz zor. Sonra Arjantin'e gidip bir ressam ile birlikte bir projeye girişeceğiz. Hayatım böyle... Geziyorum, insanlarla tanışıyorum, çalışıyorum... Grubumuz La Ventura gerçekten yakın ailem ve dünyayı gezmeyi seviyoruz. Amacım da La Ventura'yı hayatta tutmak ve seyahatlerimizden yeni şeyler öğrenmek.

Seni bekleyenlere bir mesajın var mı?

İnsanlara sevgilerimi ilet. Daha iyi bir dünya için savaşan tüm insanlara selam olsun... Onlara lütfen hepimiz için çok önemli olduklarını iletir misin? Teşekkür ediyoruz onlara.

(<https://plus.google.com/111139069635417829913>)